

FERRAN AGULLÓ

PADRI DE LA COSTA BRAMA

per E. CORRAL I COLL DEL RAM

(Continuació)

MARINA

A les cales de Mallorca
neix la onada de la mar;
neix al bes de llum de l'alba
i aquí arriba cap al tard.

En la llarga caminada
van sortint cabells blancs;
quan es prop de Catalunya
ja la mort li surt al pas.

—Pare el vent, alcèu-me enlaire,
que vull veure Tera-Mar,
uns jardins de meravella
on farà de bon tombar.

El vent alça les onades,
el cap ple de cabells blancs;
les onades, veient terra
s'hi rebegen tot cantant.

Tot cantant la cançó eterna
de la terra i de la mar
i besant l'or de la platja
quina mort més dolça fan!

FERRAN AGULLÓ
Terra-Mar (Sitges)

LLETRA A MESTRE MATHEU

Per ordre d'alfabet
obrir aquest llibre em toca
com un present d'amor
rep-lo, dilectec amic.

Malalt de cos i d'ànima,
vell de rel i de soca,
com un orb a palpentes
aquesta lletra escric.

Una pedra amagada
dintre frescal devesa
—a prop les Guilleries
i l'aigua que em gorex—
és taula i és seient

per complir la comesa;
el cor dicta i la ploma
cansada l'obeeix.

És l'hora del triomf
que tantes penes costa,
els amics et diem
—Mestre Matheu, salut!—

Salut per arribar
a la daurada posta
mentre floreix l'aubada
que allà en ta joventut

somiers per la pàtria
—beneïta sempre sia—
cantant-la i estimant-la
malalta de tots mals

com un fill tot amor
de l'alta poesia,
com un fill tot fervor
dels nostres Jocs Florals.

Salut, Senyor i Mestre;
salut, cor gran i noble,
home bo, amic lleial,
dels joves esperó,

exemple d'amistat,
d'amor a nostre poble;
qui més que tu pot dir-se:
—jo sóc el triomfador?

I ho ets; tota una vida
a l'alt servei posada
de la Pàtria i la Fe,
de l'Amor noble i sant,

a què pot aspirar
en sa llarga volada
més que a veure, vivent,
l'ideal triomfant?

Salut, Mestre Matheu:
mirant la noble testa
—foc i neu d'un volcà
encara no apagat—

mirem el foc sagrat
de la sagrada gesta
i la nevora dels anys
que l'han santificat.

Per això amb tot amor
i amb tota reverència
aquest llibre hem escrit
i amb ell et consagram

Poeta i amador
de nostra gaia ciència,
servidor de la Pàtria
que tots tant estimen.

FERRAN AGULLÓ

CADAQUÉS. Visió de nit

S'adorm la vila a la cançó nocturna
de la mar i el terra;
qualque estrella brillant el cel espurna
i ja no es veuen els turons propers.
Desert el port i el lluny; ni llum ni vela
ni un ocell fa camí,

i s'adormen les festes de Tudela
i els arbres centenaris del Paní.
Massadoro no es veu; l'Escalador
l'Infern se l'ha engolít

i és Es Cucurucú ombra traïdora
pel pescador que ve d'on ve la nit.
Sembla que fiti el món, tot just visible
l'abrupte Cap de Creus

i obrint la boca de caverna horrible
el nero avança, femolenc, pels freus.
Acluco els ulls i un món de meravelles
reviu en mon cervell,

pujant, la lluna apaga les estrelles
i clapa l'olivera d'argent vell.
Recolzat en la tanca de l'Ermítia
quin capgirar de móns!

Veig arribar de Grècia l'Afrodita
seguida de Nereides i Tritons.
Veig sirenes de rosses cabelleres
que es posen a jugar

en la pluja d'estrelles fugisseres
de la lluna creixent sobre la mar.
Veig les cales, com cambres d'esporis
i les coves d'amor

formant un món de peixos ilusoris
d'or i argent amant-se en la foscor.
Veig la nau de la Grècia assolada
que admira aquesta afrau

veig la trirrem, potent, encastellada
de l'Imperi que el món va fer esclau.
Veig més enllà les naus de Normandia
amb barbre gernació:

l'ampla vela quadrada desafia
la mar del Golf i el vent del Canigó.
Veig les naus de la França dispersades
del venturós estol

de les naus catalanes, comandades
per Llúria, per Marquet i per Mayol.
I el pirata de corba cimitarra
sedent d'or i d'esclaus

que les galeres ràpides amarra
al fons de Port-Lligat i Calanaus.
I en la negror de l'ombra llewantina
brilla la llum del far

amic i protector de la marina,
ratllant de foc les ones de la mar.

— — — — —
Va escorrent-se la nit, renaix el dia,
van obrint-se mos llums;
una nau, allà al lluny, segueix llur via
i la mar remoreja pels esculls.

S'ha obert l'Ermítia; un ocell hi canta;
diu missa un sacerdot en la foscor,
brilla en ses mans sagrades l'Hòstia santa
i un raig de sol l'inunda de claror.

FERRAN AGULLÓ

BODES D'ARGENT

Vint-i-cinc anys! Com passa el temps!
Encara vivia, oïdà, plè de il·lusions el cor.
Quin encís el del llibre que suara
ha tornat a mes mans com un tresor!

Llibre de abencs i cims de la natura,
de sols i boires del misteri humà,
poema del pregon i de l'altura,
l'idili ignot de set de l'estimà.

Ets font inestroncable que ressona
constantment en la llum i en la foscor;
afany paradisiac de una dona,
Evangeli de poble en el pastor.

Llegir-te avui mon pensament renova
els jorns en qu'et llegia, ho, Solitut!
Mes jo sóc vell i el llibre encara és jove:
que l'art viu en eterna joventut!

FERRAN AGULLÓ

"En la vint-i-cinquena de Solitut"
L'Escala, juny de 1930.

MOLINS DE REI

Vila de Molins de Rei,
la del pont de quinze arcades,
pubilla del Llobregat,
mig del pla, mig de muntanya,

diu que el qui beu de la font
que brolla al mig de la plaça
viu en tu d'amor esclau
i si et deix, mor d'enyorança.

Jo he begut assedegat,
aigua de la font de plaça:
com més bevia, més set,
com més set, més i més aigua.

I he quedat lligat a tu
com una flor a la branca
i sento en mi la dolçor
de viure en ton esclavatge,

per tes fonts i tos torrents,
per ta fruita melmelada,
per ton aire sanítos
quan del mar, quan de muntanya;

pels lligams de l'amistat,
que és la fruita més gemada;
perquè ets franca i ets lleial,
perquè ets tota catalana.

Vila de Molins de Rei,
mig de pla, mig de muntanya,
dóna'm aigua de ta font,
que sedejo d'estimar-te!

FERRAN AGULLÓ

EL CAPITÀ

El pare n'és de l'Escala,
la mare de Tamaui
i jo sóc fill d'una cala
de llevant de Sant Feliu.

Una cofa palangrera
va servir-me de bressol
i una vela escadussera
fou flassada i fou llençol.

Cercador de crancs pelosos,
pescador de pops pels buids
i copsant musclos gustosos
per les sapes i els escuits;

hajant mabres amb la canya
i donzelles amb el zel,
guanyador de la cunyeta
sempre nu de pèl a pèl;

set viatges tinc al Plata,
dos a Austràlia i tres al Nord;

capità d'una fragata,
puc queixar-me de la sort?

De la sort no em queixaria
si la Rosa m'estimés,
si a l'anclar, en un bon dia,
a la platja m'esperés,
i passada una setmana
—o, bon Déu, i quin trigar!—
volgués ésser capitana
de la Verge de la Mar.

FERRAN AGULLÓ

EL VERS DE LES NOIES

De tots els meus amors de juvenesa,
de tots els meus ensomnis de ventura,
de tot el foc que en l'home encara dura
quan va a trucar la porta la vellesa.

Del cor que ansia, del pesar que resa,
del seny que lluita, del record que atura,
de tots els meus esclats per l'hermosura,
de tots els meus afanys per la vellesa

jo n'he fet un afany i una alegria,
un somni, una ambició i una esperança,
un esclat, una lluita pel meu cor:
un amor tot amor, fet harmonia,

que mai es satisfà ni mai es cansa,
jo n'he fet, filles meves, vostre amor!

FERRAN AGULLÓ

PALLEJA

Nit fosca, nit callada:
enllà d'enllà del riu
talment una faldada
de lluminars somriu.

És la petita vila
que brilla en la foscor
i costa amunt enflia
guspires de claror.

Diria's estelada
com n'has baixat dels cels
o llac que ha reflexada
la glòria dels estels...

Arriba a mes orelles
com un brandar de pins
com un eixam d'abelles
entorn de romanins...

I encès, espetegaire,
amb rastres de claror
s'enflia enlaire, enlaire,
un coet volador.

I de cop, per la plana
s'escampa, corprenent,
el ritme encisador de la sardana
que diu un plany d'amor i enyorament.

FERRAN AGULLÓ

BLANES

Al cim de sa Palomera
i mirant vers a llevant,
reposa el cap d'un gegant
que la natura plantà

sens dubte per defensar
el contorn de l'ensenada
del poble més català.

És en nits de clara lluna
que més rumia el gegant
que és Blanes un poble gran
gronxat pel Mediterrani

entre costa brava i plana
i la barca més llunyana
desitja cap a ella anar.

Sant Francesc, frondosa platja
espill del cel i del mar
peu del magestuós altar
on hi regna Sant Joan

i que no deixa el gegant
mouré's de la costa aimada
amb ginesta perfumada
i bells pins tot al voltant.

FERRAN AGULLÓ

(Continuarà)

CLÍNICA DENTAL

Dra. Irene Capria - ODONTÒLOGA

Col·legiada núm. 1768

IMPLANTS ORTODÒNICA
URGÈNCIES 639 348 583

MÚTUES CONCERTADES

Consultori: Rambla de la Generalitat, 25, 1r. C - Tel. 972 821 441
SANT FELIU DE GUÍXOLS

E. F. Albertí, S.L.U.

EBENISTERIA · FUSTERIA · BRICOLATGE
MAGATZEM DE FUSTA

Ctra. de Girona, 83 • 17220 Sant Feliu de Guíxols
Tel. i Fax: 972 32 38 30

CAL FUSTER

E.F. ALBERTI, S.L.U.

FEM CLAUS

c/ Pere Geronés, 11 • 17246 Santa Cristina d'Aro
Tel. i Fax: 972 83 74 83